„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 191. **Sobota 21. Sierpnia 1869** **Rok wydania 59.**

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 20. sierpnia. Delegacya węgierska przyjęła budżet marynarki zgodnie z uchwałami Rady państwa. Delegacya rady państwa ukończyła obradę nad budżetem wojskowym i przyjęła po większej części wnioski komisyi, między temi wykreślenie kosztów budowy pancerników na Dunaju, wydatków na działa forteczne i ufortyfikowanie Komorna i Krakowa. Przyjęto jednak wniosek podwyższenia gaży oficerów nadliczbowych przeciwny wnioskowi komisyi. Co się tyczy liwerunków dla wojska przyjęto rezolucye przeciwne przypuszczeniu spółki wyłącznej a polecające do uwzględnienia małych przemysłowców.

Część nieurzędowa.

O programie podróży Jego ces. krol. Mości, która ma nastąpić w najbliższych tygodniach, donoszą dzienniki wiedeńskie, co następuje: Cesarz pozostanie do d. 23. b. m. w kółku rodzinnem w Ischl, d. 23. wyjedzie do Wiednia, gdzie tylko kilka godzin zabawi, gdyż na 24. zapowiedziane jest przybycie cesarskie do Pesztu. W Peszcie zabawi cesarz trzy dni, poczem powróci do Wiednia i uda się znowu na trzy dni do obozu w Bruck, gdzie będzie obecnym na wielkich manewrach. Z Bruck powróci Jego ces. król. Mość do Schönbrunu, a d. 2. albo 3. września wyjedzie do Eisenerz, gdzie polowania dworskie trwać będą aż do połowy września. W drugiej połowie września powróci cesarz do Ischl.

Na posiedzeniu komisyi budżetowej delegacyi rady państwa dn. 19. b. m. postawił prezydujący Hopfen wniosek, żeby wniesione przez ministra finansów przedłożenia rządowe względem dodatkowego kredytu na wspólne pensye na rok 1868 przydzielić do zdania sprawy p. Winterstein, referentowi preliminarza państwa i ministra finansów dla całego państwa. Wniosek ten przyjęto. Referentem wniosku Pipitza względem uregulowania waluty, mianowano na wniosek Wintersteina samego wnioskodawcę Pipitza. Na wniosek deleg. Arnetha i Dr. Rechbauera zreasumowano następnie debatę co do ogólnej normy pensyi. Na wniosek deleg. Dr. Rechbauera uchwaliła komisya następującą rezolucyę: Wzywa się rząd, żeby w jak najkrótszym czasie przedłożył projekt ustawy względem uregulowania należytości pensyi urzędników i sług przy ministerstwie spraw zewnętrznych, finansów i przy najwyższym trybunale rachunkowym.

„Neue freie Presse“ ogłasza depeszę Jego Excel. hr. Beusta z dn. 15. b. m. do zastępcy Wimpfena w Berlinie br. Münich, w odpowiedzi na depeszę Thilego z dn. 4. b. m. Kanclerz odwołuje się do dawniejszej depeszy Thilego z dn. 18. lipca, skutkiem której dał według swego zdania dostateczne objaśnienia dla uniknienia nieporozumień, ale zrzekł się pisemnej odpowiedzi dla uniknienia niepotrzebnej wymiany korespondencyi. Po zaniechaniu odpowiedzi było ogłoszenie depeszy z dn. 18. lipca tem więcej zadziwiającem i kazało się domyślać chęci usłyszenia zaniechanej odpowiedzi. Depesza przypomina treść depeszy austryackiej z dn. 11. lipca, w której nie było mowy o żadnych zażaleniach i wykazuje, że Thilemu nie dana była bynajmniej sposobność do zastrzegania się przeciwko jakimkolwiek krytykom lub kontroli. Depesza życzy sobie bliższego umotywowania zarzutu ze strony pruskiej co do użytku, jaki rząd cesarski robi ze swoich doniesień. Zwracając się do depeszy pruskiej z dn. 4go b. m. podnosi kanclerz państwa, że co reprezentanci rządowi na niepublicznych obradach parlamentarnych powiedzieli, to usuwa się z pod kontroli obcych rządów. Kanclerz państwa odmawia wchodzenie w obrady komisyi, ale nie chce się powstrzymywać od wypowiedzenia swojego zdania o tych kwestyach, które rząd pruski poruszył przy sposobności niepewnych wiadomości rozpowszechnionych przez gazety. Co do sposobu pojmowania południowo-niemieckich traktatów wojskowych przez gabinet wiedeński odwołuje się hr. Beust do bardzo pojednawczej depeszy do Wimpfena z dn. 28. marca 1867, w której nie o tem mówiono, czy pokój prażski przeszkadza południowo-niemieckim państwom zawierać traktaty z innemi państwami, lecz o tem, że traktaty zawarte przed podpisaniem pokoju pragskiego utajono, a tem samem pozbawiono możności osądzenia, czy ustęp o międzynarodowej niezależności południa ma być opuszczony jako nie mający znaczenia, lub czy ma inną otrzymać formę.

Kanclerz państwa nie może pozwolić aby go pociągano do odpowiedzialności za słowa, które gazety wkładają mu w usta, ale gotów jest dla złagodzenia i usunięcia wszelkiego nieporozumienia wejść w korespondencyę co się tyczy okazanej w ciągu ostatnich lat przez jednę lub drugą stronę, a może zapoznanej uprzejmości. Przechodząc do osobistego znoszenia się posła austryackiego z hr. Bismarckiem, które w ostatnim czasie zostało perzerwane, wspomniano w depeszy, że powodem tego była częsta nieobecność p. Wimpffena albo hr. Bismarcka w Berlinie od czasu ich ostatniego widzenia się na wiosnę 1868 aż do końca roku. Po powrocie hr. Bismarcka ciągłe wycieczki prasy przeciwko rządowi cesarskiemu wstrzymały p. Wimpffena od czynienia wizyt hr. Bismarckowi. Że jednak nie jest naszym zamiarem przedłużać ten sposób wzajemnego zachowania się, dowodzi tego ciągły stosunek kanclerza państwa z posłem pruskim br. Wertherem.

Do „Dzie Pozn.“ piszą z Berlina pod d. 17. b. m. Budżet na rok 1870 przedłożony zostanie sejmowi w dotychczas używanej formie. Rozdzielenia wydatków na potrzebne i pożyteczne nie przeprowadzono, tak, że nad wszystkiemi w związku tym zostającemi kwestyami obradować nie będzie potrzeba. Następnie można donieść za rzecz prawdziwą, że zapowiedziane w swoim czasie z takim rozgłosem przez ministerstwo środki oszczędności nie wywarły prawie żadnego finansowego efektu. Kiedy tu ztąd zawezwano władze prowincyonalne, ażeby zdały sprawozdanie o tem, które wydatki umorzyćby można, odebrały pojedyńcze ministerstwa prawie bez wyjątku odpowiedzi, że wszystko, co etatowo ustanowiono, niezbędnie jest potrzebnem i że nie nadarza się żadna sposobność poczynienia oszczędności. Sprawiedliwość każe zrzyznać, że ministerstwa cywilne nie tak gwałtownie, jak to pozwalały się domyślać organy rządowe, obstawały przy oszczędnościach. Naczelnicy ministerstw wiedzieli dobrze, że ich etaty, i tak już szczupłe, nie dadzą się okroić. Uważają za możebne a nawet za prawdopodobne, że z końcem obecnego budżetu rocznego nie wykaże się ani jedna oszczędność większych rozmiarów i że wszystko to wydano co wydać miano. Dla ministrów jest to korzystna pozycya. W razie przeciwnym stanowisko ich w obec izby poselskiej byłoby bardzo trudnem; izba byłaby się po prostu zapytała, poczóż się ustanawia w ogóle budżet, jeżeli tenże nie ma być obowiązującym dla administracyi. Jak się powiedziało, nie przyjdzie z powodu środków oszczędności pomiędzy izbą a rządem do nieporozumień, ponieważ nie poczyniono żadnych oszczędności, jednakże będzie obowiązkiem izby poselskiej nad kwestyą tą gruntownie się zastanowić, ponieważ rząd za często kazał oświadczać, iż uważa się do poczynienia oszczędności uprawnionym z własnej władzy. Dodać przy tej sposobności należy, że podług wskazówki jednego z liberalnych posłów, który wielki wpływ wywiera w izbie, izba bardziej niż w którymkolwiek z ubiegłych lat starać się będzie skreślić tym razem wszelkie fundusze, bez których się obejść można, mianowicie tak zwane fundusze tajne, tudzież fundusze na cele prasowe przeznaczone, jedynie ze względu na konieczność poczynienia znacznych oszczędności, tudzież celem pokrycia niedoboru, jaki się możebnie okaże.

Dzienniki francuskie różnej barwy wypowiedziały już swoje zdanie o danej przez Cesarza Napoleona amnestyi. Oczywiście, że dzienniki takiej barwy jak „Rappel“ i „Avenir national“ nie są bynajmniej zadowolone i nawet w tym obszernym akcie łaski monarchy znajdują punkta oparcia do najzaciętszej opozycyi. Przeciwnie „Gaulois“ uznaje, że Cesarz postąpił wspaniałomyślnie, a „Figaro“ pisze: „Wiadomość o amnestyi wstrząsnęła dziś rano całym Paryżem. Jedno zdanie powtarzają wszystkie stronnictwa: Cesarz zrobił dobrze! — Tak jest Cesarz zrobił dobrze, a afektowane milczenie kilku zagniewanych nie powinno pozbawiać odwagi rządu. Dzisiaj przyklasnęli wszyscy amnestyi, wyjąwszy tych, którzy mają nieszczęście należeć do nieprzyjacielskiego obozu. Stało się to, ponieważ we Francyi kochają wolność i tych, którzy jej bronią. Z zakłopotania radykalnych dzienników widać, że amnestya połamała im szyki; nie możemy jednak pojąć, dla czego one jej nie mogą przyznać zasłużonej pochwały. My także nie poprzestaniemy na uwolnieniu naszych kolegów i kilku politycznych więźniów; żądamy więcej, pragniemy czegoś lepszego, ale właśnie dlatego, że zamierzamy żądać jutro jakiegoś nowego ustępstwa, uważalibyśmy to za rzecz niegodną, żeby powiedzieć rządowi: „Żądaliśmy od was amnestyi tylko dlatego, ponieważ spodziewaliśmy się, że jej nam nie dacie; teraz kiedyście ją nam dali, robimy z niej użytek, ale zapowiadamy wam otwarcie, że wdzięcznymi wam za to nie będziemy wcale.“ Z pochwałami rozwodzą się „Patrie“, „France“, „Public“ i „Peuple francais.“ „Liberte“ pisze co następuje: „Jest to dobra i wielka polityka! Możemy ją bez żadnego zastrzeżenia pochwalić, gdyż była ona zawsze naszą polityką. Ta polityka zmienia naszą nieufność ku ministrom w zaufanie ku nim. Amnestya z dnia 14. sierpnia 1869, na której podpisali się wszyscy ministrowie, wyciskając jej tym sposobem piętno dzieła, wyszłego z wspólnych obrad, nie ustępuje bynajmniej pierwszeństwa amnestyi z dn. 16. sierpnia 1859. Jest ona wydana bez warunków, bez wyjątków i bez ograniczeń. To nadaje jej właśnie cechę wielkiego aktu. Jakkolwiek akt ten jest chwalebny i zręczny, to jednakże nie rozbroi on stronnictw, gdyż leży to w ich naturze, żeby się nie dać rozbroić łagodnością, ani zwyciężyć przemocą; podnosi on jednakże obranego z dn. 10. grudnia 1848, ułaskawionego z dn. 20. grudnia 1851, koronowanego z dn. 31. listopada 1852 i stawia go wyżej nad stronnictwami. Wznosić się ciągle ponad stronnictwa, już to wspaniałomyślnością, już pogardą, już też braniem inicyatywy, zamiast prześladować je, przez co je się tylko wzmacnia a siebie osłabia, to było i to jest jeniuszem trwałości.“ „Opinion national“ upatruje w amnestyi świetne potwierdzenie tego, co senatus konsult przyrzekł. „Gazette de France“ nazywa amnestyę także aktem dobrej i wielkiej polityki, a „Temps“ jak można było przewidzieć, pochwala amnestyę nie bez pewnej restrykcyi, mówiąc: „Cesarz uległ nie tylko osobistym uczuciom, lecz także równoczesnie konieczności sytuacyi.“ „Pays“ wierny sobie zatapia się w ponurych kombinacyach i utrzymuje, że amnestya ani przyjaciół ani nieprzyjaciół zadowolnić nie może.

Ustawa, która kleryków włoskich pozbawia wolności od służby wojskowej, nie da się przynajmniej w tej chwili uczuć w dotkliwy sposób klerykom toskańskim. Zaledwie bowiem ustawa ta otrzymała sankcyą króla, gdy arcybiskup Florencyi wydał odezwę do kleru swojej dyecezyi z wezwaniem do zakładania stowarzyszeń w celu zbierania potrzebnych sum do uwolnienia asentyrowanych kleryków. Wkrótce

też zawiązały się we wszystkich miastach i większych parafiach stowarzyszenia z członków obojej płci, które zajęły się składkami i zebrały sumy wystarczające na pokrycie przepisanej należytości na zastępców. „Triest. Ztg.“ pisze, że przykład arcybiskupa Florencyi znalazł zaraz naśladowców w innych prowincyach Włoch.

Palermo było w ostatnich dniach widownią demonstracyi jużto ultraliberalnych, już to po części reakcyjnych, które nie mają jednak większej doniosłości. O tych demonstracyach i ze względu na artykuły dziennikarskie, które one wywołały, pisze „G. di Sicilia“: „Od dni kilku niektóre dzienniki, spowodowane zapewnie przemijającem rozdrażnieniem ludności, objawiają obawy, że w niedalekiej przyszłości mogą się powtórzyć smutne zajścia z września r. 1866. Imie męża, który kieruje w Palermo sprawami publicznemi i środki jakich teraz użyto, aby zniweczyć wszelkie zabiegi reakcyjne, powinnyby wszystkich przekonać, że nietylko ponowienie się tak smutnych zajść, lecz nawet zaburzenie spokoju publicznego jest rzeczą niemożebną.

Deputacya Włochów przebywających w Konstantynopolu udała się dn. 5. b. m. do tamtejszego posła włoskiego p. Barbolani, aby go zapewnić o uległości kolonii włoskiej. Poseł — jak donosi „Oss. Triest.“ korzystając z tej sposobności, zwrócił uwagę na przyjacielskie stosunki, jakie łączą Włochy z Austryą i wyraził życzenie, żeby wpływowi członkowie obu kolonii, które mają wspólne interesa na wschodzie, zgodnie zawsze działali w sprawach handlowych.

Rząd włoski zamyśla wprowadzić pewne modyfikacye w prawie prasowem. Podług doniesień przedłożone zostaną izbie następujące wnioski: Odpowiedzialny redaktor i kierownik nie potrzebują się odtąd na dzienniku podpisywać. Na artykułach podpisuje się autor lub redaktor, dzienniki i drukarnie obowiązane są złożyć kaucyę. Procesa o obrazę rozstrzyga zwykły sąd.

W Liworno, mieście przesiąkłem radykalizmem wybory municypalne wypadły bardzo umiarkowanie, co syndyka miejskiego, znanego Guerazzi'ego, według upewnień „Gazz. del Popolo“ skłonić miało do wzięcia dymisyi.

„Corr. Havas“ dowiaduje się z Rzymu, że powtarzane przez dzienniki zagraniczne pogłoski o soborze są zupełnie bezzasadne. Przedewszystkiem dwór rzymski nie ma zamiaru nawet odroczyć soboru, a cóż dopiero całkiem go zaniechać. Owszem przygotowania do soboru bynajmniej nie ustają i komisye ciągle odbywają posiedzenia. Ojciec św. polecił ks. Euzebiuszowi, który w adwencie i podczas wielkiego postu miewał kazania na dworze, aby sobie przygotował kazania łacińskie a nie włoskie, aby mógł być zrozumianym przez biskupów zagranicznych. Komisya złożona z prałatów i artystów otrzymała polecenie urządzić wystawę przedmiotów właściwych obrzędkowi katolickiemu. Wystawa ta ma być urządzona w dziedzińcu pałacu kwirynalskiego lub też w klasztorze Kartuzów. Celem wystawy ma być nastręczenie biskupom i innym kapłanom na sobór zgromadzonym sposobności nabycia tych przedmiotów po umiarkowanej cenie.

Utrzymywano także, że na jednem z posiedzeń kongregacyi uchwalono nie przypuszczać na sobór posłów mocarstw zagranicznych, lecz w tem tyle tylko jest prawdy, że kwestya o której mowa, dotychczas nie została załatwiona.

Do „Constitutionnela“ piszą z Madrytu pod d. 9. b. m.: „Lubo liczba i siła oddziałów karlistowskich znacznie się zmniejszyły i pierwsze powstanie za zupełnie przytłumione uważać można, to jednakże wzburzenie jeszcze trwa a rząd widzi się jeszcze ciągle zmuszonym przedsiębrać najsurowsze środki ostrożności. Mówią także o pojawieniu się oddziałów na punktach, które dotąd wolne były od powstania. Pogłoski te pewnie się nieuzasadnione a przynajmniej bardzo przesadzone; pewną jest natomiast rzeczą, że aresztowania w Madrycie z dniem każdym stają się liczniejszemi. Onegdaj wieczorem aresztowano w koszarach przy ulicy Alby siedmnastu gwardzistów obywatelskich i znaleziono przy nich patenty na oficerów i podoficerów, podpisane przez Karola VII. Wczoraj odprowadzono siedmiu księży, również przy licznie zgromadzonem pospólstwie, które ich zaczepiało, do więzienia Saladero, a reblikańscy ochotnicy, którzy bardziej ludzcy niż ajenci rządowi, zasłaniali zagrożone życie więźniów, byli sami wystawieni na zaczepki ludu. Twierdzą nie bez powodu, że aresztowania te są w związku z rozgałęzionym spiskiem karlistowskim, do którego należy pomiędzy innymi znaczna część gwardyi obywatelskiej. Sympatye tego korpusu dla sprawy karlistowskiej znane są już od dawnego czasu; mówią także na seryo o tem, że jenerał Prim ma zamiar rozwiązać gwardyą obywatelską i sformować ją na nowo na innych podstawach. Przedsięwzięcie to atoli wydaje nam się równie trudnem jak niebezpiecznem. W rzeczy samej dopiero od utworzenia i uorganizowania tego korpusu rabusiostwo w Hiszpanii prawie całkiem ustało i bezpieczeństwo na traktach publicznych przywrócono. Z prowincyi donoszą, że znaczną liczbę powstańców, których z bronią w ręku schwytano, bez litości rozstrzelano. Oczekują z dnia na dzień wiadomości, że proboszcza z Alcabor ten sam los spotkał. Pewną jest rzeczą, że w prowincyach Leon, Toledo i Ciudad-Real księża świeccy znaczny udział wzięli w ruchach. W pierwszej z wymienionych prowincyi liczono nie mniej jak 9 proboszczów, 2 kanoników i dwóch kapelanów, którzy posady swe opuścili, aby się przyłączyć do powstania.“

Podczas gdy madrycka „Correspondencia“ już 13. b. m. doniosła, że prałaci hiszpańscy odpowiedzieli już na wiadomy cyrkularz, wystosowany w sprawie zachowania się kleru hiszpańskiego w obec powstania karlistowskiego, twierdzi „Epoca“ z d. 14. b. m., że dotąd jeszcze żaden prałat nie odpowiedział na okólnik ministra sprawiedliwości i oświaty, z wyjątkiem biskupa z Cuenca, („Correspodencia“ między innymi wlicza tu także arcybiskupa z Toledo i biskupa z Kordowy) który zapewnia rząd, że w jego dyecezyi nikt nie działa wbrew swoim obowiązkom i że przeto niema najmniejszej potrzeby użycia kar kościelnych. W końcu dodaje biskup, że niebawem ogłosi list pasterski i jeden egzemplarz przeszle ministrowi.

Kronika.

— Szef c. k. Namiestnictwa p. Possinger-Choborski odjechał wczoraj wieczornym pociągiem kolei żelaznej do Wiednia.

(Obchód urodzin Najjaśniejszego Pana,) O obchodzie urodzin Najjaśniejszego Pana odbieramy dziś doniesienia z Jaworowa, Rzeszowa i Brzozowa. We wszystkich tych miasteczkach odbyły się uroczyste nabożeństwa z udziałem władz rządowych i autonomicznych, tudzież wszystkich warstw ludności. W Rzeszowie wydział powiatowy wypłacił dwom inwalidom z r. 1866 zapomogi po 25 złr. z galic. funduszu centralnego dla inwalidów.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 18. b. m. była bitka pomiędzy robotnikami w szynku pod l. 870¼ przyczem wyrobnik Franciszek Sobuś został pchnięty nożem w kark i plecy, skutkiem czego musiano go odwieść do szpitalu. Mikołaj M. dozorca żebraków chciał sobie odebrać życie wystrzałem z pistoletu na Wysokim zamku. Odebrano mu jednak pistolet i jako pijanego oddano do aresztu. Pobijacz dachu Hersz N. z Janowa spadł z dachu trzechpiętrowej kamienicy; ciężko zranionego odwieziono do szpitalu. W szynku pod l. 206²/₄ znaleziono pod ławką dziecię izraelickie około 3 miesiące liczące nie wiedzieć przez kogo zostawione.

(Szczególniejszy zakład.) W „Nowor. Tel.“ opowiedziany jest następujący wypadek: Niedawno do konzula angielskiego w Odesie przybył jakiś anglik w bluzie robotnika, z pod której wyglądała cienka bielizna i przyzwoite ubranie, noszone zwykle przez angielskich gentelmanów. Po przedstawieniu swojego paszportu, gentelman w bluzie zwrócił się do konzula. Przebacz pan mojemu natręctwu, ale ja koniecznie udać się muszę do Tyflisu, i mam nadzieję, że nie odmówisz mi pan wskazania tam najbliższej drogi. — Do Tyflisu pan jechać musisz parostatkiem. — Nie, nie, przerwał anglik, ja koniecznie muszę się udać lądem a nie morzem; dla tego proszę pana o wskazanie mi najkrótszej drogi suchym lądem. — Suchym lądem pan pojechać może pocztą. — Nie, ja nie mogę jechać pocztą, muszę koniecznie dowiedzieć się o najbliższej drodze pieszej do Tyflisu. — Czy pan ma zamiar udać się pieszo do Tyflisu? — Tak jest panie, a ztamtąd do Indyi. Konzul spojrzał zdziwiony na gentlemana w bluzie i udzielił mu potrzebnych wiadomości o podróży do Tyflisu. W kilka dni przybył do konzula drugi podobny gentelman dla dowiedzenia się, czy był u niego jaki poddany angielski, odbywający piechotą podróż przez Tyflis do Indyi. — Był i pytał się o drogę do Tyflisu; ale powiedz pan, czy on rzeczywiście ma zamiar iść tam pieszo? — Tak jest panie, i ja idę pieszo za nim z Londynu i śledzę, czy w istocie odbędzie on tę podróż pieszą. Pokazało się, że pomiędzy tymi panami zrobiony był zakład: pierwszy gentelman obowiązał się odbyć piechotą podróż do Indyi.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 20. sierpnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 50 c. do 8 złr. 80 c., żyto 160 ℔ 5 złr. — c. do 5 złr. 30 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., owies 100 ℔ 3 złr. 50 c. do 3 złr. 60 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., hreczka 140 ℔ 5 złr. 30 c. do 5 złr. 40 c., koniczyna 180 ℔ 40 złr. — c. do 43 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. — c. do 13 złr. 50 c., lnianka 150 ℔ 10 zł. — c. do 10 złr. 50 c., groch 180 ℔ 4 złr. 50 c. do 5 złr. — c.; łój 100 ℔ 31 złr. — c. do 31 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. 50 c. do 15 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 45 do 60 złr.; spirytus wiadro 13 złr. — c. do 13 złr. 25 c.

Lwów, 21. sierpnia. Na wczorajszym targu były następujące ceny zboża i innych artykułów: mierzyca pszenicy (85 ℔) 4 złr. 9 c., żyta (81 ℔) 2 złr. 48 c., jęczmienia (71 ℔) 2 złr. 13c.; owsa (52 ℔) 1 złr. 90 c., hreczki 3 złr. 5 c., prosa 3 złr., ziemniaków 87 c., cetnar siana 1 złr. 37 c., słomy w okłotach 1 złr. 37 c., sąg drzewa bukowego 11 złr., sosnowego 8 złr. 33 c.

Ceny targowe w miesiącu lipcu:

	Miejsce targu:									
	Sędziszów		Brzostek		Debica		Tarnów		Pilzno	
	zr	c	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	10	4	50	4	50	4	72	4	25
„ żyta	3	6	3	.	2	75	3	43	3	15
„ jęczmienia . .	2	30	2	5	2		2	70	2	50
„ owsa	1	82	2	.	.	.	2	11	2	10
„ hreczki	.	.	2	50	.	.	3	.	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	84	.	80	.	80	.	70	1	20
Grochu		.	.	.	4	.	3	25	.	.
Cetnar siana	1	7	1	.	1	30	1	20	1	10
Sąg drzewa twardego	7	28	5	.	7	.	9	50	7	.
„ „ miękkiego	6	26	3	50	5	.	7	.	4	50
Funt mięsa wołowego	.	14	.	15	.	15	.	.	.	16
Miara wina	.		1	20	1	50	.	.	.	.
„ piwa	.	28		20	.	28	.	.	.	.
Wyrobnik z wiktem	.	33	.	30	.	25	.	.	.	.
„ bez wiktu .	.	46	.	50	.	45	.	.	.	42

Ostatnia poczta.

Tryest, 18. sierpnia. Dzień urodzin Najjaś. Pana obchodzono bardzo uroczyście z licznym udziałem ludności. Fregata amerykańska „Franklin“ została przystrojona i dała w południe 21 salw działowych.

Paryż, 18. sierpnia. „Liberté“ pisze, że cesarz powraca do zdrowia i ma pojechać do Chalons d. 25. b. m. Cesarzowa odjedzie tegoż dnia do Lugdunu.

Książę Napoleon ma być obecnym przy otwarciu kanału Suez. On pierwszy przepłynie kanał, udając się do Bombaju.

Londyn, 19. sierpnia. Austryacki minister handlu Plener i książę Leuchtenberg przybyli tu. W grudniu ma przybyć w odwiedziny król szwedzki.

Bukareszt, 18. sierpnia. „Monitorul“ ogłasza ratyfikacye ministeryalną traktatu pocztowego między Rumunia a monarchią austryacko-węgierską. Urodziny cesarza Napoleona i cesarza Franciszka Józefa ochodzono tu uroczyście.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. sierpnia.

Hotel George: PP.: Hr. Starzyńska Izabela, z Krakowa, Jaruntowska Marya, z Załanowa. — Łodyński Hier., z Milatyna. — Schnell Artur, z Brodów. — Majdewicz Piotr, z Krakowa.

Hotel europejski: Czajkowski Michał, z Żerawy.

Hotel Langa: Wierzchlejski Roman, z Tarnowa.

Hotel angielski: Pruszyński Józef, z Pomorzan. — Winnicki Stan., z Rakszawy.

Hotel krakowski: Ancuta Tomasz, ze Smuhowa. — Kniaź Puzyna Romuald, z Martynowa nowego. — Ziembicki Alex., z Brzeżan.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. sierpnia.

PP. Krajewski Leon, c. k. starosta, do Żółkwi. — Hr. Dzieduszycki Alfons, do Uhełny. — Hr. Dzieduszycki Stan., do Niesłuchowa. — Hr. Koziebrodzki Eug., do Krakowa. — Bołoz Antoniewicz Ant., do Skomoroch. — Dunigiewicz Ant., do Wiednia. — Benecki Stan., do Bryniec zagór. — Milewski Wal., do Podhajczyk. — Pastya Karol, do Mołdawy. — Romański Franc., do Ciemierzyniec. — Rozwadowscy Franciszek i Bartłomiej, do Babiny. — Rudzki Jan, do Krakowa. — Zawadzki Michał, do Bełza. — Biliński Edw., sędzia, do Niemirowa. — Haardt Adolf, do Wiednia — Novatzki Leon, Dr. asystent, do Jass.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. sierpnia 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.32	+13.0	87.	PnW. b. sł.	8
2. god. po poł.	327.15	+16.4	73	W. „	8
9. god. wiecz.	326.78	+14.4	74.	W. sł.	8

TEATR.

Jutro: (przedst. pol.) „Trubadur“, (sceny z aktu 2. i 4.); „Gapiątko z Saint Flour“, komedya w 1 akcie; „Adwokaci“, komedya w 1 akcie. Pan Leopold Miłaszewski artysta opery peszteńskiej wystąpi jako gość.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 20. sierpnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	284	50	284	50	284	50	286	—
» kol. lw.-czern.	210	—	210	—	209	75	211	—
» banku hip. galic.	—	—	—	—	111	25	112	25
» pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	93	—	93	50
Kolej Lw.-Cz.-Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	91	75	92	30
» T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	79	70	80	15
Banku hip. gal.	—	—	—	—	93	25	93	75
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	93	—	93	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	75	25	75	85
» W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
» Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	50
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
» » » » II. »	—	—	—	—	—	—	—	—
» kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
» » » II. »	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	81	5	83
» cesarski	—	—	—	—	5	87	5	93
Napoleondor	—	—	—	—	9	88	9	98
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	8	10	22
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	86	1	92
» papierowy »	—	—	—	—	1	55	1	56
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82	1	83¼
Srebro	—	—	—	—	120	75	122	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. sierpnia 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	72.—	72.10
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	246.50	247.50
» » » » 1839 piata część losów	246.50	247.50
» » » » 1854 po 250 zł. 4%	92.—	92 50
» » » » 1860 po 500 zł. 5%	101.10	101.30
» » » » 1860 po 100 zł. 5%	104.—	104.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	124.60	124.70
Renty Como po 24 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	93.25	93.75
Bukowiny	75.—	75.50
Galicyi	75.—	75.50
Niższej Austryi	92.75	93.25
Siedmiogrodu	80.—	80.50
Węgier	81.—	81.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	101.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30%	408.50	409.50
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	310 50	310.70
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	920.—	922.—
Banku narodowego	769.—	770.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	620.—	622 —
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	110.—	112.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	194.50	195.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2305	2310
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	280.—	281.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	208.50	209.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	411.—	413.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	274.80	275.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	109.—	109.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	79.—	79 50
Gal. banku hyp. po 6%	93.—	93.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	94.90	95 10
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	92.25	92.75
» » » (renta) po 6%	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	93.50	94.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

(za 100 zł).

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.25	94.75
» » » » » w. a.	91.—	91.50
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.50	103.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	95.80	96.20

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu o 100 zł. w. a.	162.50	163.—
Clarego po 40 zł. m.	35.50	36.50
Tow. żegl. par. na Du ju po 100 zł. m. k.	96.—	96.50
Keglevicha po 20 zł. m k.	14.50	15.—
Pożyczka miasta Budy o 40 zł. w. a.	35.—	35.50
Palfiego po 40 zł. m. k	34.50	35.50
Fundacya szpit. Arcyksi ,ia Rudolfa	16.—	17.—
Salma po 40 zł. m. k.	41.—	42.—
St. Genois » 40 » »	34.—	34.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.50	28.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	125.—	130.—
» » » 50 zł. w. a.	58.75	59.25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	22.50
Windischgrätza » 20 » »	22.50	23.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	102.90	103.10
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102 50	102.60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	102.70	102.95
Hamburg za 100 M. B.	90.75	90.85
Londyn za 10 ft. szt.	123.90	123.90
Paryż za 100 fr.	49.25	49.35

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
» pełn. wagi	5.90½	5.91½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.93½	9.94½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	120.75	121.10

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. sierpnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	63	—
» » z procentami z maja i listopada	63	—
» » w srebrze	72	—
Losy z 1860. roku	101	50
Akcye banku wiedeńskiego	772	—
» » kredytowego	311	80
Londyn 10 funtów szterlingów	123	90
Srebro	121	25
» towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	93

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1926) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 11430. W c. k. Dyrekcyi pocztowej jest papier zużyty do sprzedania (pewna część musi być pod urzędowym dozorem startą).

Mający chęć kupienia mają swe w wadyum 20 złr. zaopatrzone oferty, na cetnar opiewające wnieść do 15go przyszłego miesiąca o godzinie 12tej w południe.

Od c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, 14. sierpnia 1869.

Kundmachung.

Nro. 11430. Bei der k. k. Post-Direction ist Skartpapier, (darunter auch solches, welches unter ämtlicher Aufsicht verstampft werden muß), zu veräußern.

Kauflustige werden aufgefordert, ihre auf Zentner lautende Offerten, mit dem Vadium von 20 fl. belegt, längstens bis 15. künftigen Monats bis 12 Uhr Mittags zu überreichen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, 14. August 1869.

(1920) **Edykt.** (2)

L. 8249. C. k. sąd obwodowy w Samborze wiadomo czyni, że Barbara Moszyńska przeciw masie nieobjętej ś. p. Józefa Szczepankiewicza i innym, względem oddania parcel gruntowych pod l. topog. $^3/_8$ i $^8/_4$ w Podbużu na dniu 23go lipca 1869 do liczby 8249 pozew wniosła, w skutek którego do sumarycznej rozprawy sporu termin na dzień 29. października 1869 o godzinie 10. zrana przeznaczony został.

Ponieważ spadkobiercy ś. p. Józefa Szczepankiewicza nie są wiadomi, przeto ustanowiony został dla nich kurator w osobie p. adwokata Dra. Witz z zastępstwem p. adwokata Dra. Szemelowskiego, z którym sprawa ta przeprowadzoną będzie.

Upomina się więc spadkobierców pomienionych, aby potrzebne do obrony środki wcześnie przedsięwzięli, ile że inaczej skutki zaniedbania sobie samym przypisać musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 27. lipca 1869.

(1894) **Obwieszczenie.** (2)

L. 2038. C. k. sąd powiatowy w Skawinie podaje niniejszem do wiadomości, że Kasper Okarmus z Radziszowa uchwałą c. k. sądu krajowego Krakowskiego ddto. 10. lipca 1869 do l. 11315 za marnotrawcę uznany i temuż Jan Jaskuła za kuratora nadany został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Skawina, dnia 10. sierpnia 1869.

(1904) **Kundmachung.** (2)

Nro. 12417. Vom Gemeinderathe der Landeshauptstadt Brünn wird hiermit bekannt gemacht, daß der nächste, das ist fünfte Jahrmarkt in der inneren Stadt Brünn präcise am 30. August zu beginnen und am 11. September zu enden habe, und daß keine besonderen Auspackstage stattfinden.

Brünn, am 9. August 1869.

(1906) **Edikt.** (3)

Nr. 5506. Vom Złoczower k. k. Kreisgerichte wird allen auf den dem galiz. Religionsfonde gehörigen, im Złoczower Kreise gelegenen Güter Jaktorów mit ihren Forderungen versicherten Gläubigern bekannt gegeben, daß die k. k. Finanz-Procuratur um Zuweisung des mittelst des Enschädigungsausspruches der Grundentlastungs-Bezirks-Commission zu Złoczów vom 13. December 1855 für aufgehobene unterthänige Leistungen ausgemittelten Entschädigungs-Capitales pr. 20243 fl. 30 kr. C. M. hiergerichts eingeschritten sei.

Es werden daher sämmtliche mit ihren Forderungen auf diesen Gütern versicherten Gläubiger aufgefordert, entweder mündlich bei der zu diesem Zwecke hiergerichts bestehenden Commission, oder schriftlich durch das Einreichungs-Protokoll dieses k. k. Kreisgerichtes ihre Anmeldungen unter genauer Angabe des Vor- und Zunamens und Wohnortes (Hausnummer) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat, unter Angabe des Betrages der angesprochenen Hypothekar-Forderung, sowohl bezüglich des Capitals als auch der allfälligen Zinsen, insoweit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale genießen, unter bücherlicher Bezeichnung der angemeldeten Post, und wenn der Anmelder seinen Aufenthalt außer dem Sprengel dieses k. k. Kreisgerichtes hat, unter Namhaftmachung eines daselbst befindlichen Bevollmächtigten zur Annahme der gerichtlichen Vorladungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden, um so sicherer, bis einschließig den 26ten October 1869 zu überreichen, widrigens der sich nicht meldende Gläubiger bei der seiner Zeit zur Vernehmung der Interessenten zu bestimmenden Tagsatzung nicht mehr gehört, er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das Urbarial-Entschädigungs-Capital nach Maßgabe der in treffenden Reihenfolge einwilligend angesehen werden wird, und das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittels gegen ein von den erschienenen Interessenten im Sinne des §. 5 des Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen unter der Voraussetzung verliert, daß seine Forderung nach Maßgabe ihrer bücherlicher Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder nach Maßgabe des §. 27 des kaiserlichen Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Złoczów, am 4. August 1869.

(1892) **Edict.** (3)

Nr. 1747. Vom k. k. Bezirksgerichte in Gross-Mosty wird bekannt gemacht, daß zur Einbringung der von Olexa Dać erstegten Forderung von 214 fl. 50 kr. öst. W. sammt 4% vom 23. August 1864 laufenden Zinsen, der Gerichtskosten pr. 8 fl. 43 kr. und der zuerkannten Executionskosten pr. 2 fl. 70½ kr., 2 fl. 83 kr. und 10 fl. 48 kr., so wie der gegenwärtigen Executionskosten pr. 13 fl. 5 kr. öst. W. die executive Feilbietung der dem Stefan Dać gehörigen in Derewnia sub CNr. 115 gelegenen keinen Grundbuchskörper bildenden Rusticalwirthschaft hiergerichts am 11. October, 4. November uud 1. December 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags vorgenommen werden wird, mit dem, daß diese Wirthschaft an den zwei ersten Terminen nur über oder um den Schätzungswerth, am dritten dagegen auch unter demselben wird hintangegeben werden.

Zum Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth dieser Grundwirthschaft pr. 400 fl. 50 kr. öst. W. bestimmt, die übrigen Bedingnisse so wie der Pfändungs- und Schätzungsact können beim Gerichte, der etwaige Steuerrückstand beim k. k. Steueramte in Żółkiew eingesehen werden.

Gross-Mosty, den 26. Juli 1869.

(1918) **Obwieszczenie.** (3)

L. 11062. Z dniem 1go września b. r. wyjdą marki listowe i koperty stemplowane, na centy i soldi opiewające, dalej marki gazetowe z roku 1863 (z odbitym orłem), któte dotąd obok marek emisyi z roku 1867 (z wizerunkiem J. C. K. Mości) jeszcze były w obiegu, całkiem z użycia i od tego czasu uważać się będzie korespondencye temi markami zaopatrzone lub w takie koperty włożone za nie frankowane.

Co się niniejszem do publicznej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 4. sierpnia 1869.

Kundmachung.

Nr. 11062. Vom 1ten September l. J. werden die auf Neukreuzer und Soldi lautenden Briefmarken und gestempelten Briefcouverts, dann die Zeitungsmarken der Ausgabe vom Jahre 1863 (mit dem k. k. Adler im Hochdruck), welche bisher neben jenen der Emission oom Jahre 1867 (mit dem Bildnisse Seiner Majestät) noch in Geltung standen, gänzlich außer Gebrauch gesetzt, und von diesem Zeitpuncte an, die mit solchen Werthzeichen versehenen oder in derlei Couverts befindlichen Correspondenzen als unfrankirt behandelt.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht airb.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 4. August 1869.

(1907) **Concurs.** (3)

Nro. 885-Pr. Zur Besetzung einer Offizialsstelle beim k. k. Kreisgerichte in Tarnow mit dem Gehalte von 630 fl. öst. W., eventuell 525 fl. öst. W.

Bewerber haben ihre vorschriftsmäßig abstruirten Gesuche binnen 14 Tagen bei dem k. k. Kreisgerichts-Präsidium einzubringen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Tarnów, am 14. August 1869.

(1946) **Ankündigung.** (1)

Nro. 977. Am 26. August 1869 wird in der Kanzlei des Bolechower k. k. Saal. Wirthschaftsamtes in den gewöhnlichen Amtsstunden wegen Verpachtung der herrschaftlichen Mühlen, bestehend in 4 Sectionen auf die dreijährige Dauer, d. i. vom 1. November 1869 bis Ende October 1872 die 2te öffentliche Licitation abgehalten werden.

Die Verpachtungs-Objecte sind:

I. Section bestehend aus der 3gängigen Mahlmühle in Podbereż und 2gängigen in Huziejów mit dem Fiscalpreise 524 fl. 50 kr.

II. Section in Taniawa: 1gängig in Niniów dolny, 2gängig mit dem Fiscalpreise . . . . 148 fl. 50 kr.

III. Section in Cisów: na Łęgach 2gäng., na Demni 3gäng., Bubniszcze 2gäng. sammt einer Tuchwalke und Polanica 2gäng., eine Mahlmühle im Fiscalpreise . . . . 287 fl. 50 kr.

IV. Section in Brzaza sammt Tuchwalke 2gängig und Sukiel 1gängig mit dem Fiscalpreise . . . . 58 fl. 50 kr.

Pachtlustige mit dem entsprechenden 10% Badium versehen werden zu dieser Verhandlung eingeladen.

Anbothe auf einzelne Sectionen, in concreto, bei der mündlichen Licitation oder mittelst Offerten werden angenommen, nur müssen letztere am Vorabende der Verhandlung wohl versiegelt, und mit Badien beschwert, dem Herrschaftsvorsteher übergeben werden, und müssen sowohl die mündlichen, als auch die mittelst Offerten zu erfolgenden Anbothe ohne Unterschied, ob solche auf einzelne Sectionen, oder in concreto lauten, außer dem Gesammtanbothe auch den für jede einzelne Mühle angebothenen Betrag besonders ausgedrückt enthalten.

Sollte diese 2te Licitation fruchtlos ablaufen, so wird die 3te Licitation am 2. September 1869 abgehalten werden.

Die Licitations-Bedingnisse können zu jeder Zeit bei diesem Amte eingesehen werden.

Vom k. k. Saal. Wirthschaftsamte.

Bolechów, am 19. August 1869.

(1935) **Obwieszczenie.** (1)

L. 10873. Z dniem 1go września b. r. zostanie utworzony urząd pocztowy w Niezwiskach dla przesyłek listowych i pakunków i będzie połączony z równocześnie zaprowadzić się mającym codziennym kursem jazdy posłańczej między Tłumaczem, Horodenką i Zaleszczykami i przez codzienną jazdę posłańczą między Buczaczem, Potokiem, Obertynem, łącząc się z jazdą posłańczą Obertyn-Korszów, a to w następującym porządku:

I. Jazda posłańcza Tłumacz - Zaleszczyki.

Z Tłumacza.
Codzień o godz. 6. m. 30. rano.
Do Niezwisk.
Codzień o godz. 11. m. 55. przed południ.
Z Niezwiska.
Codzień o godzinie 12. m. 50. w południe.
Do Horodenki.
Codzień o godz. 3. m. 30. po południu.
Do Zaleszczyk.
Codzień o godz. 5. m. 55 po południu.

Odchodzi z Tłumacza po przybyciu poczty z Tyśmienicy o godz. 9. rano.

Z Zaleszczyk.
Codzień o godz. 9. rano.
Do Horodenki.
Codzień o godz. 6. m. 30. przed południ.
Do Niezwisk.
Codzień o godz. 9. m. 20. przed poł.
Z Niezwisk.
Codzień o godz. 10. m. 15. przed południem.
Do Tłumacza.
Codzień o godz. 12. m. 35. w południe.

Łączy się w Niezwiskach z pocztą do i z Buczacza i Korszowa.

W Tłumaczu z odchodzącą o godzinie 3ciej po południu pocztą do Tyśmienicy.

W Zaleszczykach z pocztą wozową do Czortkowa i Czerniowiec i z ordynarką do Łużan.

II. Jazda posłańcza Buczacz - Korszów.

Z Buczacza.
Codzień o godz. 4. rano.
Do Potoka.
Codzień o godz. 6. m. 35. przed południ.
Do Niezwisk.
Codzień o godz. 9. m. 35. przed południ.
Z Niezwisk.
Codzień o godz. 1. w południe.
Do Obertyna.
Codzień o godz. 2. m. 40. po południu.
Do Korszowa.
Codzień o godz. 4. m. 45. w wieczór.

Łączy się w Korszowie z pociągiem rannym Lwów - Czerniowce i z pociągiem nocnym Czerniowce - Lwów.

Z Korszowa.
Codzień o godz. 6. m. 15. rano.
Do Obertyna.
Codzień o godz. 8. rano.
Do Niezwisk.
Codzień o godz. 9. m. 50. rano.
Z Niezwisk.
Codzień o godz. 12. m. 40. w południe.
Do Potoka.
Codzień o godz. 3. m. 30. po południu.
Do Buczacza.
Codzień o godz. 6. m. 15. po południu.

Łączy się w Buczaczu z ordynarką do Stanisławowa i Czortkowa a w Niezwiskach z przychodzącą i odchodzącą pocztą do Tłumacza i Zaleszczyk.

Odchodzi z Korszowa po pociągu nocnym ze Lwowa.

Do urzędu pocztowego w Niezwiskach przydzielone miejscowości:

Niezwiska, Woronów, Harasymów, Podwerbie, Isaków, Siekierczyn, Piotrów, Olejowa, Korolówka, Olejowa, Korniów, Olchowiec, Kopaczyńce, Kunisowce, Czernielica, Chmielowa, Luba, Monaster, Unie i Żywaczów.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 5. sierpnia 1869.

Kundmachung.

Nr. 10873. Am 1ten September l. J. tritt im Orte Niezwiska ein Postamt für den Brief- und Fahrpostendienst ins Leben und erhält seine Bebindung durch einen gleichzeitig neu eingeführten täglichen Botenfahrtcurs zwischen Tłumacz, Horodenka und Zaleszczyki und durch einen täglichen Botenfahrtcurs zwischen Buczacz, Potok, Obertyn im Anschluße an die bestehenden Botenfahrten Obertyn-Korszów mit nachstehender Cursordnung:

I. Botenfahrt Tłumacz - Zaleszczyki.

Von Tłumacz:
täglich 9 Uhr 30 Min. Früh,
in Niezwiska:
täglich 11 Uhr 55 Min Vormittag.
Von Niezwiska:
täglich 12 Uhr 50 Min. Mittag,
in Horodenka:
täglich 3 Uhr 30 Min. Nachmittag,
in Zaleszczyki:
täglich 5 Uhr 55 Min. Nachmittag.

Geht ab von Tłumacz nach Eintreffen der um 9 Uhr Früh fälligen Post aus Tyśmienice.

Von Zaleszczyki:
täglich 9 Uhr Früh,
in Horodenka:
täglich 6 Uhr 30 Min. Vormittag
in Niezwiska:
täglich 9 Uhr 20 Min. Vormittag.
Von Niezwiska:
täglich 10 Uhr 15 Min. Vormittag.
in Tłumacz:
täglich 12 Uhr 35 Min. Mittag,

In Niezwiska Anschluß an die und von den Posten nach und aus Buczacz und Korszów;

in Tłumacz an und um 3 Uhr Nachmittags abgehenden Posten nach Tyśmienice;

in Zaleszczyki an die Mallepost nach Czortków und Czernowitz und die Reitpost nach Luzan.

II. Botenfahrtcurs Buczacz - Korszów.

Von Buczacz:
täglich um 4 Uhr Früh,
in Potok:
täglich um 6 Uhr 35 Min. Vormittags,
in Niezwiska:
täglich um 9 Uhr 35 Min. Vormittags;
Von Niezwiska:
täglich um 1 Uhr Mittags,
in Obertyn:
täglich um 2 Uhr 40 Min. Nachmittag,
in Korszów:
täglich um 4 Uhr 45 Min. Abends.

Anschluß in Korszów an den Frühzug Lembeg-Czernowitz und den Nachtzug Czernowitz-Lemberg.

Von Korszów:
täglich um 6 Uhr 15 Min. Früh,
in Obertyn:
täglich um 8 Uhr Früh.
in Niezwiska:
täglich um 9 Uhr 50 Min. Früh,
Von Niezwiska:
täglich um 12Uhr 40 Min. Mittags,
in Potok:
täglich um 3 Uhr 30 Min. Nachmittag.
Von Buczacz:
täglich um 6 Uhr 15 Min. Nachmittags.

Anschluß in Buczacz an die Reitpost nach Stanislau und Czortków und in Niezwiska an die und von den Posten nach und aus Tłumacz und Zaleszczyki.

Geht ab vonKorszów nach Eintreffen des Nachtzuges aus Lemberg.

Bestellungsbezirk des Postamtes Niezwiska.

Postamt: Niezwiska, Woronów, Harasymów, Podwerbie, Isaków, Siekierczyn, Piotrów, Olejowa, Korolówka, Olejowa, Korniów, Olchowiec, Kopeczyńce, Kunisowce, Czernelica, Chmielowa, Luba, Manaster, Unie und Żywaczów.

Von der galiz. k. k. Postdirection.

Lemberg, am 5. August 1869.

(1919) **Edykt.** (1)

Nr. 7965. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze wiadomo czyni, iż w skutek odezwy c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 14go kwietnia 1869 L. 13079 przedsięweźmie egzekucyjną sprzedaż dóbr Obłażnica, w powiecie Żydaczowskim położonych, do p. Albrechta Seelieb należących, w celu wydobycia wywalczonej przez p. Samuela Baczes przeciw p. Hermanowi Seelieb należytości 400 zł r. z p. po odtrąceniu wpłaconej na poczet kosztów, procentów i części kapitału sumy 289 zł r., a to w dniu 28. września 1869 i 11go października 1869, każdego razu o godzinie 10tej zrana w sali audyencyonalnej tutejszego sądu.

Cena wywołania wynosi 38.127 zł r. 80 kr., i poniżej tej dobra w terminach powyżej oznaczonych sprzedane nie będą.. Zakład do rąk komisyi licytacyjnej złożyć się mający wynosi 3813 zł r. w gotówce lub w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, albo innych banków hypotecznych monarchii austr., które według kursu w czasie złożenia w Gazecie Lwowskiej ogłoszonego, jednak nie wyżej wartości nominalnej, obliczone będą. Resztę warunków, tudzież akt oszacowania w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane być mogą.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamiaja się wierzyciele hypoteczni z miejsca pobytu niewiadomi: Oktaw Trzciński, Karol Kessler i Karol Seelieb, niemniej wszyscy ci, którzyby po 24. stycznia 1869 do tabuli krajowej weszli, lub którymby z jakiegobądź powodu uchwała licytacyjna lub wcale nie, lub nie wcześnie doręczoną była, przez niniejszy edykt i przez kuratora dla nich w osobie rzecznika p. Dra. Ehrlicha z zastępstwem rzecznika p. Dr. Kohna ustanowionego.

Z c. k. sądu obwodowego

Sambor, dnia 27. lipca 1869.

(1927) **Edykt.** (2)

Nr. 8567. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze niniejszem wiadomo czyni, iż na dniu 30. września 1869 i na dniu 21. października 1869 o 10tej godzinie zrana w tutejszym sądzie przedsięwziętą zostanie publiczna sprzedaż dóbr nieruchomych do masy rozbiorowej Jana Witosławskiego należących, a mianowicie:

a) części tabularnej dóbr Wola Błażowska „Witosławszczyzna“ zwanej,
b) gruntu rustykalnego Buhajówka i pustki po Iwanie Górniaku w Woli Błażowskiej położonego.

I. Za cenę wywołania „Witosławszczyzny“ przyjmuje się suma szacunkowa 2697 zł r. 50 kr. — gruntu rustykalnego „Buhajówka“ zwanego pod L. 65 — cena szacunkowa 580 zł r., nakoniec gruntu rustykalnego pustki po Iwanie Górniaku pod L. kons. 2 — cena szacunkowa 300 zł r. w. a. Każda część będzie osobno sprzedaną.

II. Każdy kupujący obowiązany jest przed rozpoczęciem sprzedaży, lub nim sam do licytacyi przystąpi, 5% ceny szacunkowej, t. j. przy licytowaniu „Witosławszczyzny“ kwotę 134 zł r. 90 kr. w. a. — „Buhajówki“ kwotę 29 zł r., pustek po Iwanie Górniaku 15 zł r. w. a. jako wadyum w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć; zakład kupiciela zatrzyma się na zabezpieczenie wypełnienia warunków licytacyi, zakłady zaś innych wyda im się zaraz po ukończeniu licytacyi.

Gdyby ani na pierwszym, ani też na drugim terminie licytacyi kupiec się nie trafił, to drugi termin licytacyjny jest zarazem terminem dla wierzycieli, ażeby się zeszli celem ustanowienia lżejszych warunków. Niejawiący się wierzyciel jako do większości przystępujący uważany będzie.

Resztę warunków licytacyi, jako też ekstrakt tabularny, czyn ocenienia i inne dokumenta powyższych dóbr się tyczące przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze, lub przy komisyi licytacyjnej.

O czem się zawiadamia Jana Witosławskiego, wydział wierzycieli, administratora i kuratora masy, c. k. urząd podatkowy, c. k. prokuratoryę finansową i wszystkich znajomych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 22. września 1867 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiejkolwiekbądź przyczyny doręczoną być nie mogła, przez kuratora p. adwokata Pawlińskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Wołosiańskiego, których się w odpowiednie dekreta zaopatruje.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 4. sierpnia 1869.

(1924) **Obwieszczenie.** (2)

L. 5824. C. k. sąd krajowy w Krakowie uchwałą swą z dnia 27. lipca 1869 do l. 12784 uznał Riwkę Löwi, żonę Abrahama Mandelbauma i Hudesę Löwi, żonę Seliga Michnika z Chrzanowa jako pozbawione władz umysłowych i zarządził kuratelę.

Podając to do publicznej wiadomości c. k. sąd powiatowy ustanawia Józefa Wienera z Chrzanowa kuratorem Rifke Löwi Mandelbaum, zaś Samuela Lieblicha z Chrzanowa kuratorem Hudessy Löwi Michnik.

Z c. k. sądu powiatowego.

Chrzanów, dnia 8. sierpnia 1869.

(1923) **Obwieszczenie.** (2)

L. 12174. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pani Karolina Brandt i Jan Brandt imieniem nieletnich Rudolfa i Henryki Brandtów, zaś ś. p. Karolina, Franciszka i Amalia Brandt, tudzież Joanna Siedlecka w imieniu własnem przeciw Katarzynie z Szajnoków Kwiatkowskiej, Wincentemu Kwiatkowskiemu, Franciszkowi Baliszewskiemu, Rozalii z Żurawskich Kopcińskiej, Mirli Bernbaum, Chaje Fak, Esterze Reitzes i Józefowi Schönfeld, a w razie ich śmierci spadkobiercom ich niewiadomym względem ekstabulacyi sum 10.000 złp. wraz z jej nadciężarami z stanu biernego dóbr Sadkowa góra skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na 19. listopada 1869 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych a w razie ich śmierci spadkobierców ich jest niewiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata Dra. pana Kapiszewskiego z substytucyą pana adwokata Dra. Kwiatkowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali, i tutejszemu sądowi oznajmili, w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 5. sierpnia 1869.

(1910) **E d y k t.** (2)

L. 2068. C. k. sąd powiatowy w Krościenku ogłasza, iż na dniu 2. sierpnia 1869 zmarł w Szczawnicy wyżnej Cezary Radziejowski, registrator z Kamieńca podolskiego, tudzież, iż dla masy leżącej pan Wojciech Ludwik Andrusikiewicz z Krościenka kuratorem ustanowionym został.

Wzywa się zatem spadkobierców, legataryuszów i wierzycieli, poddanych austryackich, którzyby sobie rościli pretensye do powyższej masy, aby takowe tem pewniej w ciągu trzech miesięcy zgłosili, w przeciwnym bowiem razie majątek spadkowy albo właściwej władzy sądowej rossyjskiej, albo tym osobom, któreby się wykazały dokładnem uprawnieniem swej władzy sądowej jako do odbioru uprawnione, wydanymby został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krościenko, dnia 7. sierpnia 1869.

(1917) **E d y k t.** (2)

Nr. 8689. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, że na prośbę Feliksa Barczewskiego, do której p. Aniela Barczewska, częściowa prawonabywczyni Mieczysława hrab. Dzieduszyckiego, tudzież Mieczysław hr. Dzieduszycki przystąpili, do wykazania płynności, pierwszeństwa tabularnego wierzytelności na dobrach Żuków i Żukocin, w powiecie Obertyńskim położonych zahypotekowanych, tudzież do przekazania w myśl §. 59. patentu z dnia 8. listopada 1853 kapitału indemnizacyjnego dla tych dóbr wedle Dom. 193, pag. 162 n. 12 haer. w kwotach 29.590 złr. 35 kr. m. k. i 9869 złr. 40 kr. m. k. wymierzonego — termin na dzień 23. września 1869 o godzinie 4tej po południu wyznaczono. — Wzywa się więc wierzycieli tych dóbr hypotecznych, jako to: Antoniego hr. Dzieduszyckiego, Wawrzyńca hr. Dzieduszyckiego, Józefa hr. Dzieduszyckiego, Henryka hr. Dzieduszyckiego, Ignacego hr. Dzieduszyckiego, Józefę Białoskórskę, Jakóba Gotkowskiego, Jakóba Piotrowskiego, Annę z Gołaszewskich Dzieduszyckę, Teofilę z Nowosielskich Gałęzowskę, Henrykę Karolinę dw. im. Kalkraut, Piotra Gustawa dw. im. Kraut, Seweryna hr. Potockiego, Cypryana Baczyńskiego, Maryannę z Baczyńskich Szwejkowską, Kwiryna Niezabitowskiego, Michała hr. Staszyńskiego, Józefa hr. Staszyńskiego, Macieja hr. Staszyńskiego, Annę Orcetti, Michała Wołowicza, Józefa Ulanieckiego, Cyryla Ulanieckiego, Władysława Ulanieckiego, Annę z Dzieduszyckich Roztworowskę, Agnieszkę Romanowskę, Josla Schicklera, Jankla Margulesa — wszystkich co do miejsca pobytu i życia niewiadomych, a w razie ich śmierci tychże zastępców masy lub ich spadkobierców co do imion, pobytu i życia niewiadomych, jako też i tych, którzy po dniu 3. lutego 1869 do tabuli weszli, aby na terminie tym sami stanęli, lub nadanemu im w osobie p. Dr. Rosenberga kuratorowi potrzebne do przestrzegania praw ich wyjaśnienia dali, lub przez swoich pełnomocników, o których sąd tutejszy zawiadomić są obowiązani; w przeciwnym bowiem razie skutki z niejawienia się wyniknąć mogące samym sobie przypisać będą musieli.

Stanisławów, 31. lipca 1869.

(1895) **E d y k t.** (2)

Nr. 5519. Uwiadamia się niniejszem Maryannę Borkowską z miejsca pobytu niewiadomą, iż p. Wilhelm Gerstmann celem umorzenia zabezpieczonej na jej rzecz na realności w Stanisławowie pod Nr. $77^{4}/_{4}$ wierzytelności 30 złr. w. w. i odsetek po pięć od sta za trzy lata wstecz licząc kwotę 14 złr. 49 kr. a. w. w tutejszym sądzie złożył, i że w tym względzie do bronienia praw nieobecnej Maryanny Borkowskiej p. adwokat krajowy Dr. Tutak kuratorem, a p. adwokat krajowy Dr. Wurzel jego zastępcą zamianowany został.

Z c. k. sądu powiatowego miejs. deleg.

Stanisławów, 24. lipca 1869.

(1893) **E d y k t.** (2)

Nr. 2280. Ces. król. sąd powiatowy w Nadwórnie podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że na dniu 25. lutego 1868 Paweł Kowaliński, wolnego stanu, profesyi szewskiej, z Nadwórny, bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli przez samobójstwo życie swoje zakończył.

Ponieważ sądowi nie jest wiadomem, czyli i komu prawo do spadku przysłuża, przeto wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek bądź tytułu do spuścizny ś. p. Pawła Kowalińskiego prawo rościć mogli, ażeby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc w tutejszym sądzie tem pewniej zgłosili, i wykazując się z takowych swe oświadczenie względem przyjęcia spadku wnieśli, ile że w razie przeciwnym spuścizna, dla której tymczasowo p. Wincentego Lachety za kuratora się ustanawia, zgłaszającym się z praw swych wykazującym się spadkobiercą przyznana, nieobjęta zaś część tejże, albo gdyby się nikt z spadkobierców nie zgłosił, cała spuścizna na rzecz skarbu wciągniętą zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Nadwórna, dnia 28. lipca 1869.

(1891) **E d y k t.** (2)

Nr. 2181. Ces. król. sąd powiatowy w Kolbuszowy wiadomo czyni, iż na zaspokojenie sumy przez Chaima Józefa Rebhulina przeciw Andrzejowi Stalskiemu w kwocie 525 złr. z odsetkami po 6% od 15go lutego 1869 bieżącemi, i kosztami sądowemi w kwocie $37^{1}/_{2}$ kr., 4 złr. 47 kr. przysądzonej, tudzież kosztów przymusowych w ilości 15 złr. 22 kr. a. w. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 248 i 249 w Kolbuszowy położonych, w trzech terminach, t. j. dnia 20. września 1869, dnia 21. października 1869 i dnia 18. listopada 1869, każdego razu o 10tej godzinie zrana w tutejszym c. k. sądzie powiatowym pod następującemi warunkami odbyć się ma:

1. Za cenę wywołania stanowi się cenę szacunkową w ilości 1200 złr. za realność pod L. 248, a 400 złr. za realność pod L. 249 położona.

2. Chęć kupienia mający obowiązany jest dziesiąty procent ceny wywołania w gotówce jako wadyum na dniu się przedsięwziąść mającej licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowane i w depozycie sądowym zatrzymane, zaś innym licytantom zaraz po ukończonej licytacyi zwrócone będzie.

3. Najwięcej ofiarujący obowiązany będzie w przeciągu 30 dni po doręczeniu uchwały, akt licytacyjny do wiadomości sądowej przyjmującej, całkowitą cenę kupna w gotówce do depozytu sądowego złożyć, w którą wszakże zatrzymane jako warunek 2gi wliczone będzie.

4. Gdy kupiciel całkowitą cenę kupna zapłaci, dekret własności na jego imię wydany, i wszystkie długi i ciężary wymazane i na cenę kupna przeniesione zostaną.

5. Gdyby powyższe realności na 1szym i 2gim terminie ani pojedyńczo ani razem za cenę wywołania lub wyżej tej sprzedane być nie mogły, natenczas na 3cim terminie takowe i niżej ceny kupna sprzedane zostaną.

6. Gdyby kupiciel powyższym warunkom licytacyjnym, osobliwie zaś warunkowi trzeciemu zadosyć nie uczynił, wtedy na żądanie każdego zabezpieczonego wierzyciela albo dłużnika wadyum złożone za przepadłe uznane, i na szkodę i koszta kupiciela relicytacya powyższych realności w jednym tylko terminie rozpisaną, i na tymże te realności także niżej ceny wywołania sprzedane zostaną.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się egzekucyę popierającego i dłużnika do rąk własnych, zaś wszystkich tych, którzyby o tem i poźniejszych postanowieniach z jakiejbądź przyczyny zawiadomieni być nie mogli, przez ustanowionego im kuratora w osobie p. Franciszka Olszańskiego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa, dnia 26. lipca 1869.

(1887) **E d i c t.** (2)

Nro. 10346. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird über das Gesuch des Felix Czechowicz ddto. 21. Juli 1869 Zl. 10346 aus Anlaß des ihm abhanden gekommenen, in Kołomea 5. Mai 1868 über die am 13ten Mai 1868 zahlbare Wechselsumme von 70 fl. öst. W. vom Felix Czechowicz an die eigene Ordre ausgestellten, und vom Jonas Schaller akzeptirten Wechsels — der Besitzer dieses Wechsels hiemit aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen diesem Gerichte vorzulegen.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, 28. Juli 1869.

(1928) **E d y k t.** (2)

L. 9412. Stanisławowski sąd obwodowy wzywa niniejszem posiadacza kontraktu kupna i sprzedaży ddto. Stanisławów 30. listopada 1860 między p. Gabryelą hr. Karnicką z jednej i pp. Janem Sonczekiem i Alojzym Jesserem jako pełnomocnikami p. Rudolfa hr. Stadiona z drugiej strony o kupno realności pod l. $334-76^{2}/_{4}$ w Stanisławowie położonej, zawartego a przy pożarze miasta Stanisławowa dnia 28. września 1868 zgubionego w dosłownej treści: „Kauf- und Verkaufvertrag. — Welcher zwischen Fr. Gabriela Gräfin Karnicka gebornen Gräfin Bąkowska einerseits und Sr. Erlaucht Herrn Rudolf Grafen Stadion vertreten durch den Herrn Güterdirector Johann Sonczek und Hrn. Forstmeister Alois Jesser als mit Vollmacht ddto. Wien den 20. November 1860 ausgewiesenen Bevollmächtigten andererseits unter nachstehenden Bedingungen abgeschlossen wurde: 1. Frau Gabriela Gräfin Karnicka geborne Gräfin Bąkowska hat die zur Nachlaßmasse ihres Vaters Herrn Ferdinand Grafen Bąkowski gehörigen in Stanislau unter CNr. $334-76^{2}/_{4}$ gelegenen Realität auf Grundlage eines mit dem Miterben Hrn. Adam Grafen Bąkowski in Wien am 26. November 1856 geschlossenen und vom k. k. Landesgerichte Wien als Abhandlungs- und Vormundschaftsbehörde mit Beschluß vom 16. December 1856 Zahl 55532 genehmigten Vergleiches in ihr volles und unbeschränktes Eigenthum erhalten. Diese Realität nun sammt allen Zugehör und allen Rechten in den Grenzen wie Sie solche besitzt oder zu besitzen Recht hat, verkauft Frau Gabriela Karnicka Sr. Erlaucht dem Hrn. Rudolf Grafen Stadion um den übereingekommenen Preis von 1250 fl. öst. W., das ist: Ein Tausend Zweihundert fünfzig Gulden öst. W. 2. Se. Erlaucht Hr. Rudolf Graf Stadion kauft durch seine Bevollmächtigte Herrn Johann Sonczek und Hrn. Alois Jesser obige Realität Nr. $334-76^{2}/_{4}$ um den bedungenen Preis von 1250 fl. österr. Währung und zahlt gleich bei Fertigung dieses Vertrages den ganzen Kaufpreis, welchen im Betrage 1250 fl. österr. Währung zugezählt erhalten zu haben Fr. Gabriela Gräfin Karnicka hiemit quittirt. 3. Da die Hochgeborne Frau Verkäuferin als Eigenthümerin der verkauften Realität im Grundbuche noch nicht angeschrieben ist, so verpflichtet sich dieselbe die Eintragung ihres Eigenthumsrechtes zu der verkauften Realität in das Grundbuch der Stadt Stanisławów längstens binnen acht Monaen vom heutigen Tage an gerechnet, zu bewirken, und haftet für allen aus der Nichtzuhaltung dieser Bedingung für Seine Erlaucht den Herrn Käufer entstehen mögenden Schaden. 4. Frau Gabriela Gräfin Karnicka übergibt die verkaufte Realität Nr. $334-76^{2}/_{4}$ gleich heute den benannten Herrn Bevollmächtigten in Vertretung Sr. Erlaucht Herrn Rudolf Grafen Stadion in den physischen Besitz, von diesem Tage gehen auch Lasten und Vortheile auf Se. Erlaucht den Herrn Käufer über, hingegen vepflichtet sich die Hochgeborne Frau Verkäuferin alle bis zum heutigen Tage fälligen und rückständigen Steuer oder sonstige Abgaben aus Eigenem zu berichtigen. 5. Alle Auslagen aus Anlaß dieses Vertrages, so wie Rechts- und Intabulationsgebühren tragen beide Theile zur Hälfte. 6. Beide Theile leisten Verzicht diesen Vertrag aus welch immer für einem Grunde und insbesondere wegen Verkürzung über die Hälfte aufzuheben. 7. Frau Gabriela Gräfin Karnicka geborne Gräfin Bąkowska gestattet, damit Se. Erlaucht Hr. Rudolf Grf. Stadion auf Grund dieses Vertrages als Eigenthümer der gekauften in Stanislau unter CNr. $334-76^{2}/_{4}$ liegenden Realität in der Stadttafel in Stanislau intabulirt werde. — Urkund dessen die eigenhändige Fertigung beider Theile in Gegenwart Zeugen. Stanisławów am 30. November 1860. Gräfin Gabriela Karnicka m. p. geborne Gräfin Bąkowska. — Johann Sonczek m. p. Alois Jesser m. p. als Bevollmächtigte Sr. Erlaucht des Herrn Graf. Rudolf Stadion als Zeuge Dr. Paul" Skwarczyński m. p. Als Zeuge Ignaz Zdrassil m. p. ażeby takowy w terminie jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej" temuż sądowi tem pewniej przedłożył, ileże w razie bezskutecznego upłynięcia edyktalnego terminu wyżej opisany kontrakt za amortyzowany uznanym zostanie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

W Stanisławowie, dnia 17. lipca 1869.

(1921) **E d y k t.** (2)

L. 6401. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie zawiadamia się niniejszem pana Bazylego Zborowieckiego, a w razie jego śmierci tegoż z nazwiska i miejsca zamieszkania niewiadomych spadkobierców, że Majer i Meile Weinstock pod dniem 19. lipca 1869 l. 6401 przeciw nim o ekstabulacyę sumy 1380 zł. w stanie biernym realności w Złoczowie pod l. 16-17 położonej, Dom. 5. pag. 128. n. 18. on. zaintabulowanej wszystkiemi pozycyami odnośnemi, pozew wnieśli i w załatwieniu tegoż pozwu termin do ustnego postępowania na dzień 28. września 1869 o godz. 10tej przed południem ustanowionym został.

Upomina się przeto niniejszym edyktem pozwanych, którym równocześnie kurator w osobie pana adwokata Dra. Warteresiewicza z zastępstwem pana adwokata Dra. Starzewskiego ustanowiono, ażeby albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu obrońcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie obrali i o tem c. k. sądowi obwodowemu donieśli, w ogóle wszystkich możebnych środków prawnych do obrony użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przepisaćby musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 4. sierpnia 1869.

(1929) **Edykt.** (2)

Nr. 10140. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia niniejszem Racheli Halpern, a względnie jej niewiadomych spadkobierców, że w skutek prośby małżonków Franciszka i Teofili Oreskovich i p. Wincentego Dobrowolskiego, na kaucyi w kwocie 10.500 złr. w depozycie leżącej cieżące nadciężary, na w stanie biernym dóbr Kolinie intabulowaną kaucyę w kwocie 10.500 złr. w. a. tusądową uchwałą z dnia 29. maja 1869 do L. 5878 i z dnia 1. lipca 1869 do L. 9028 przyniesione zostały.

Ponieważ miejsce pobytu Racheli Halpern, jako też jej spadkobierców jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy dla nich kuratorem p. adwokata Dr. Bardascha z zastępstwem p. adwokata Dr. Wurzla ustanowił, któremu powyższa uchwała się doręcza.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 4. sierpnia 1869.

(1908) **Edykt.** (2)

Nr. 11739. C. k. sąd deleg. miejski powiatowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem małoletnich Józefę, Przemysława i Maryę Schulców, pod opieką p. Napoleona Schulca zostających, że przeciw nim p. adwokat Dr. Koczyński o zapłacenie sumy 22 złr. 10 kr. w. a. pod dniem 15go maja 1868 L. 8720 wniósł pozew.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Józefa, Przemysława i Maryi Schulców, jako też i ich opiekuna Napoleona Schulca jest niewiadomem, przeto c. k. sąd delegowany miejski powiatowy w celu zastępowania pozwanych, jak równie na koszta i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Dra. Rosenblatta uchwałą z 23. lipca 1868 L. 11244 kuratorem nieobecnych ustanowił, podstawiając mu jako substytuta p. adwokata Wyrobka, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w sądzie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi deleg. miejskiemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, 30. lipca 1869.

(1922) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 3321. Ces. król. sąd obwodowy w Rzeszowie czyni niniejszem wiadomo, iż w skutek wiarołomności kupicielki p. Zofii Borowskiej celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa kredytowego galicyjskiego przeciwko Feliksowi Rosnowskiemu w kwotach 15.405 złr. 28 kr. i 3623 złr. 76 kr. a. w. z prowizyą 4% od 1. stycznia 1865 się należącej, i innych przynależytości dozwala się relicytacya dóbr Urzejowice czyli Urzewice, w obwodzie Rzeszowskim, powiecie Łańcuckim położonych, do dłużnika p. Feliksa Rosnowskiego ut ks. gł. 409, str. 402 poz. wł. 12 należących, która to relicytacya w tutejszym c. k. sądzie obwodowym na dniu 30. września 1869 o godzinie 10tej zrana pod warunkami już edyktem tutejszo-sądowym z 12. lipca 1867 do L. 3478 w Gazecie Lwowskiej. z 8go sierpnia 1867 do Nr. 1565 ogłoszonemi przedsięwziętą będzie, mianowicie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 39.410 złr. w. a.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 3941 złr. w. a. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego kursu tychże, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Wszakże Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ma prawo licytować bez złożenia wadyum.

Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem, i jeżeli w gotowiźnie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

Resztę warunków licytacyjnych, które się osobnem obwieszczeniem ogłasza, można równie i ekstrakt tabularny w sądowej registraturze oglądnąć.

O rozpisaniu tej relicytacyi według warunków licytacyjnych edyktem już z 12. lipca 1867 do L. 3478 ogłoszonych, uwiadamia się strony, wiarołomną p. Zofię Borowskę i wszystkich wierzycieli hypotecznych, z miejsca pobytu niewiadomych, jako też tych, którzyby poźniej do tabuli weszli, i tych, którymby uchwała obecna i poźniejsze doręczone być nie mogły, na ręce postanowionego już pierwej kuratora p. adwokata Dr. Rybickiego.

Rzeszów, dnia 23. lipca 1869.

(1873) **Edict.**

Nr. 16578. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Firma „Ferdinand Pawlik" für das Drechslergewerbe- und Galanterie-Waarenhandel in Lemberg am 31. März 1869 in Folge Anheimsagung im Handelsregister gelöscht wurde.

Lemberg, am 31. März 1869.

(1851) **Kundmachung.**

Nro. 10439. Im Namen Sr. k. k. Apostolischen Majestät des Kaisers.

Das k. k. Landesgericht in Lemberg hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft auf Grund des Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868 R. G. B. 142 zu Recht erkannt:

Der Inhalt a) des Eingangsartikels „z wychodźtwa" in Nr. 165 des Dziennik lwowski vom 14. Juli 1869; — b) des Eingangsartikels „Rocznica stracenia Teofila Wiśniewskiego in Nr. 182 des Dziennik lwowski vom 31. Juli 1869; — c) des Feuilletons „Z ulicy piekarskiej dnia 1. sierpnia" in Nr. 185 des Dziennik lwowski vom 3. August 1869, und d) des Eingangsartikels „Rektyfikacya państw europejskich" in Nr. 186 des Dziennik lwowski vom 4. August 1869; — e) des Eingangsartikels „Lwów dnia 15. lipca 1869, sowie des darauf folgenden Artikels „Autonomia" in Nr. 167 des Dziennik lwowski vom 16. Juli 1869, sodann f) des Inserates „wypadek z Barbarą Ubryk" in Nr. 186 des Dziennik lwowski vom 4. August 1869 den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65 a) St. G., und überdieß der Inhalt des ad b) angeführten Artikels begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 305 St. G., es wird daher die Weiterverbreitung des Nr. 165 vom 14. Juli 1869, der Nr. 167 vom 16. Juli 1869, der Nr. 182 vom 31. Juli 1869, der Nr. 185 vom 3. August 1869 und der Nr. 186 vom 4. August 1869 der politischen Zeitschrift „Dziennik lwowski" für den ganzen Umfang der im Wiener Reichsrathe vertretenen Länder auf Grund des §. 36 des Pr. G. verbothen, und es wird die Beschlagnahme der Nr. 185 und 186 des Dziennik lwowski vom 3. und 4. August 1869 auf Grund des § 8 des Verfahrens in Preßsachen für gerechtfertigt erklärt.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 7. August 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 10439. W imieniu Jego ces. król. Mości Cesarza.

C. k. sąd krajowy we Lwowie na wniosek c. k. prokuratoryi państwa w myśl art. V. ustawy z dnia 15. października 1868 Nr. 142 Z. P. orzekł:

Artykuł wstępny w Nr. 165. Dziennika lwowskiego z dnia 14go lipca 1869 pod tytułem „Z wychodźtwa"; — artykuł wstępny pod tytułem: „Rocznica stracenia Teofila Wiśniewskiego w Nr. 182 Dziennika lwowskiego z dnia 31. lipca 1869 umieszczony; — Fejleton pod tytułem „Z ulicy piekarskiej dnia 1. sierpnia" w Nr. 185. Dziennika lwowskiego z dnia 3. sierpnia 1869 zawarty; — wstępny artykuł pod tytułem: „Rektyfikacya państw europejskich" w Nr. 186. Dziennika lwowskiego z dnia 4go sierpnia 1869 umieszczony; wstępny artykuł pod tytułem: „Lwów dnia 15go lipca 1869" i potem następujący artykuł pod tytułem: „Autonomia" w Nr. 167. Dziennika lwowskiego z dnia 16go lipca 1869, tudzież inserat: „Wypadek z Barbarą Ubryk" w Nr. 186. Dziennika lwowskiego umieszczony — zawierają w swej treści istotę czynu zbrodni zakłócenia spokojności publicznej z §. 65. a) p. k., a w szczególności artykuł pod tytułem: „Rocznica stracenia Teofila Wiśniewskiego także istotę czynu wykroczenia przeciw spokojności publicznej, przeto dalsze rozpowszechnienie Nr. 165, 167, 182, 185, 186 Dziennika lwowskiego w obrębie krajów w radzie państwa w Wiedniu reprezentowanych na mocy §. 36. p. p. zakazuje się, a tem samem zabranie nakładu Nr. 185, 186 w moc §. 8. post. pras. za usprawiedliwione uznaje się.

Co niniejszem do powszechnej wiadomości podaje się.

Lwów, dnia 7. sierpnia 1869.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.